

1911

Ըրագործող երկերը է, զբաղվեց ղոյնանման ինքնորով և եկաւ ախ եզրակացութեան, որ ժողուար է այդպէս մի ընթիօրմ մտքնել: Մերժելով և հայեբխ համար այլ նորմուծումը, բոլորովին հաստատագծէ միւս եւ-

րիճնբերի քննութեան խնդիրը և նպատակայարմար է տառերի գիրտի 1500-ամեայ յօդեհանի առիթով հրաւիրել էջմիածնում մի համազումար խորհրդակցութիւն՝ ըննե-

Յովհաննիսիան յայտնում է, որ նա ունի յատուկ մի գրուածք նոյն խնդրին վերաբերեալ և մտադիր է հրատարակել մի

Ե. Սյուրվեան առաջարկում է կանգ չառնել կէս ճանապարհի վրա և արմատական բարեփոխութիւններ մտցնել, օրինակ, գործադրել լատինական տառերը, իսկ եթէ

պէտք է շարունակվի ներկայի գործածե-
ութիւնը, բարեփոխենք տառերը համարձակ
կերպով և միջոցներ ձեռք առնենք, որ օ-
րինակ ա, ս, ո և ուրիշ տառերը շփոթու-
թիւններ առաջ չո գնան:

Ս. Մալխասյան համակրություններ է վերաբերվում չարուցված խնդրին, հաւատարիմ այն սկզբունքին, որ «շարժքն է մարդու համար»: Բարեփոխութիւններ պէտք է անուէն և անհրաժեշտ:

միջոցներով, դա բարենորոգումներին ղեկ
ինկուբց չէ, այլ որովհետև հայերեն աշու-
տանք առկա կատարել կերպով է ծառ-
ուժ իր նպատակին, քան այդ կարող էր

անիկ լատինականը հայ լեզուի համար: Եթէ
ազգագծերը հայերէնում յաբուցել են դը-
կուարութիւններ, նոյնը կայ և լատինա-
անում: Տառերի բարեգեղութեան համար
ատ քան կարելի է անել և պէտք է անել:

այց աւելի կարեւորը ուղղադրական հար-
երն են, որոնց համար կարեւոր է համա-
ուժար խորհրդակցութիւն, որովհետեւ այդ
արցերը բարդ են և մանրամասն քննութեան
արժէք։

Մ. Ձմշկեան դրուատելով հայ տառերը ստում է, որ քանի կայ հայութիւն, կը մը-
այ և նրա այբուբենը:

Անորակետ. - ԲՈՒ ունեցած փորձերից միշտ
կատելի եմ, որ հայր աւելի է հեշտութեամբ
ովորում զբազմաթիւն, քան թիւքը,
հայկական այբուբենը արգելք չէ գրագի-
տութեան տարածմանը: Տասնհինգ դարեր

համացած աշող գերը անկարելի է փո-
 իլ լատինականի: Բովաբարայում փոր-
 եցին լատինատառ հայերէն օրացիկ հրա-
 արակէի բոլորովին անաշող: Նշան փոր-
 ր հայ տառերի ձևափոխութեան: Գրե-

Ս. Թատայեան.—Նախ պէտք է վճենք

գ համար Լարբիփոխութեան անհրաժեշտ-
ութիւնը: Այնուհետեւ պատահականից
ցնենք աւելի հիմնականին և հարթենք
մասպարն հաստատունի ու հանրայինի
մար: Հայերէն այբուբենի հետ ղոգսոյն-

այ թող գործադրութեան մէջ մտնել և
տնիաւորուի, ըստկացնելով մարդկանց
դ ձևին: Ուղղագործեան մէջ պէտք է
քաշվիլ բարեփոխութիւններէ: Վերջին
տարւոյ, ընթացքով եւ նշանակաւ:

Քան բարեփոխութիւններ դերմանական
Ղազարութեան մէջ: Համագումարը լաւ
ն է, բայց մասնաւոր նախաձեռնու-
մուն էլ պէտք է կատարել ըր դերը: նա

Քանի որ կարող է անել: Սեր լեզուով կան
ելուղի տառեր, և ես կարող էի մադրա-
ստորեն ապացուցել իմ առածները, հա-
ղելով որ լատինական 32 տառի վրա,
ք հայերս ունենք աւելացնելու միայն

3. Սոցիալիզմը.—Բացատրում է, որ սխալ լինի բուն ժողովրդական հեղինակների և փոխել այբուբենը, որովհետև բարձրորդ շատ են և անտարբեր Բեկյան:

...Յաղութը նախ, — Բոլորովին ընդունելի
ուղղադրություն բարեփոխելը և տառե-
գեղեցիկացնելը, բայց փոխարինել մի
քանիսն այնպիսի կամ

ուրեմիքը՝ դառն սիրանց գէն զգել հայ
ութենից՝ դա ներկայումս բոլորովին
դամբւթ մի բան է, մեր իրականու-
նը դեռ իրաւունք չէ տալիս հռչակելու
և սկզբունք «մի հնչիւն և մի տառ»:

սնրկ վ.—Լիզուս մի մարդու գործ չէ,
ն յօրիսողը ժողովուրդն է և բարեպո-
թիւն մասնողները պէտք է հաշի առ-
շատ պայմաններ, ալապէս ժողովուրդը
մըդունի մեր արածը: Դաւիթ Լեւոնտե-

Րեյս իզական «նշ» դերանունը, բայց նա
 ղողվողականացաւ: Մենք պէտք է ձրգ-
 ք հանրամարդկայինին, բայց դա դեռ չէ
 ակուս, [թէ մենք պէտք է զոհենք սեյ
 նա:

Յզնկեանս. — Եթէ մենք անխեղացի կեր-
պը մօտենանք հանրամարդէլայինին, այն
սակ մենք կը կրկենք հին աւանդու-
թեան խորքը, երբ մարդիկ հաւաքվեցին

Հաղայան. — Տառերի բարեփոխու-
մէջ կան ֆոնետիքական և գե-
տական հարցեր։ Մեր ֆոնետիկայի

ի յայն չունի աւելորդ տառեր, այլ
հարստութեամբ հանդերձ դեռ կա-
նունի նոր հնչիւններէ, ուստի տառերի
նկամ բացառման խնդիր չէ կաւորդ

